

VISPĀRĀJŠ TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2014. gada 7. novembrī (*)

Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālo vērtību, kas rodas no kapitāla daļu iegādes īrvalsts nodokļu vajadzībām reģistrātos uzņēmumos – Lēmums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības – Neesamība – EKL 87. panta 1. punkta pārskums

Lieta T-219/10

Autogrill España, SA, Madride (Spānija), ko sēkotnāji pārstāvja *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero*, vāļķ – *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero*, advokāti,

prasāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *R. Lyal un C. Urraca Caviedes*, pārstāļi,

atbildēja,

par prasību atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmuma 2011/5/EK par finanšu nemateriālo vērtību amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdždalības iegādi īrvalsts C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

VISPĀRĀJŠ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. E. Martinša Ribeiru [M. E. Martins Ribeiro]*, tiesneši *N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood]*, *E. Bieļņns [E. Bieliņnas]*, *S. Žervazonis [S. Gervasoni]* (referenti) un *L. Madise [L. Madise]*,

sekretārs *H. Palasio Gonsaless [J. Palacio González]*, galvenais administrators,

ķemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 11. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

Administratīvais process

1 Ar vairākiem rakstiskiem jautājumiem, kas tika uzdoti 2005. un 2006. gadā (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 un P-5509/06), Eiropas Parlamenta locekļi izjautāja Eiropas Kopienu Komisiju par tiesiskā regulējuma, kas Spānijā likuma par sabiedrību ienākuma nodokli 12. panta

5. punkts ieviests ar 2001. gada 27. decembra *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Likums Nr. 24/2001 par fiskāliem, administratīviem un sociāliem pasākumiem) (2001. gada 31. decembra *BOE* Nr. 313, 50493. lpp.) un pārņemts ar 2004. gada 5. marta *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Kara dekrētlukums Nr. 4/2004 par pārskatītā likuma par uzņēmumu ienkāpa nodokli teksta apstiprināšanu) (2004. gada 11. marta *BOE* Nr. 61, 10951. lpp.; turpmāk tekstā – “strādīgā shēma” vai “strādīgais pasākums”), atzīšanu par valsts atbalstu. Komisija būtībā atbildēja, ka saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju strādīgā shēma nebija kvalificējama par valsts atbalstu.

2. Komisija 2007. gada 15. janvārī un 26. marta vēstulēs Ildza Spēnijas iestādēm tai sniegt informāciju, lai novērtētu strādīgās shēmas piemērošanas jomu un sekas. 2007. gada 16. februārī un 4. jūnijā vēstulēs Spēnijas Karaliste sniedza Komisijai pieprasīto informāciju.

3. Pa faksu 2007. gada 28. augustā Komisija saņēma privāta uzņēmēja sūdzību, kurā tika apgalvots, ka strādīgā shēma ir ar kopīgo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

4. Ar 2007. gada 10. oktobra lēmumu Komisija uzskatīja izmeklēšanas procedūru par strādīgo shēmu.

5. Komisija saņēma Spēnijas Karalistes atbildi par šo lēmumu uzskatīja izmeklēšanas procedūru ar 2007. gada 5. decembra vēstuli. Laikā no 2008. gada 18. janvārī līdz 16. jūnijam Komisija turklāt saņēma 32 trešo ieinteresēto personu atbildi. Spēnijas Karaliste 2008. gada 30. jūnijā un 2009. gada 22. aprīlī vēstulēs sniedza savus komentārus par ieinteresēto trešo personu piezīmi.

6. 2008. gada 18. februārī, 2009. gada 12. maijā un 8. jūnijā tika rīkotas tehniskās sanāksmes ar Spēnijas valsts iestādēm. Tika rīkotas arī citas tehniskās sanāksmes ar dažām no 32 ieinteresētajām trešajām personām.

7. Ar 2008. gada 14. jūlijā vēstuli un 2009. gada 16. jūnijā elektroniskā pasta vēstuli Spēnijas Karaliste iesniedza Komisijai papildu informāciju.

Apstrādātais lēmums

8. Attiecībā uz kapitāla daļu iegādi, kas veikta Eiropas Savienībā, Komisija izbeidza procedūru ar 2009. gada 28. oktobra lēmumu 2011/5/EK par nemateriālo vārtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi rīcībā C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spēnija (OV 2011, L 7, 48. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”).

9. Ar strādīgo pasākumu ir paredzēts, ka tad, ja Spēnija ar nodokļiem apliekams uzņēmums iegādājas “rīcībā reģistrēta sabiedrība” un šā kapitāla daļu iegāde ir vismaz 5 % apjomā un attiecīgās kapitāla daļas netiek atsavinātas vismaz vienu gadu, tad nemateriālo vārtību, kas rodas no šīs kapitāla daļu iegādes, kurai jābūt iegrāmatotai kā atsevišķam nemateriālam aktīvam, var atskaitīt no maksājamo uzņēmumu ienkāpa nodokļa norakstīšanas veidā. Strādīgajam pasākumam ir precizēts, ka lai sabiedrība varētu kvalificēties kā “rīcībā reģistrēta sabiedrība”, tai ir jābūt apliekamai ar tādā pašā nodokli, kas ir piemērojams Spēnijā, un tās ienkāpiem jānāk, galvenokārt, no rīcībā veiktā darbībā (apstrādātā lēmuma 21. atbildes punkts).

10. No apstrādātā lēmuma izriet, ka saskaņā ar Spēnijas tiesisko regulējumu uzņēmumu apvienošanās nozīmē operāciju, ar kuru viens vai vairāki uzņēmumi, beidzot pastāvēt, bet ne likvidējoties, nodod visus savus aktīvus un saistības citam pastāvošam uzņēmumam vai

uz??mumam, ko tie izveido apmai?? pret to, ka šo uz??mumu akciju tur?t?jiem tiek izsniegti min?t? otra uz??muma kapit?la v?rtspap?ri (apstr?d?t? l?muma 23. apsv?rums).

11 Akciju ieg?de noz?m? oper?ciju, ar kuru viens uz??mums ieg?d?jas akcijas cita uz??muma kapit?l?, neieg?stot taj? balssties?bu vair?kumu vai kontroli (apstr?d?t? l?muma 23. apsv?rums).

12 Turkl?t apstr?d?taj? l?mum? ir nor?d?ts, ka saska?? ar str?d?go pas?kumu finanšu nemateri?lo v?rt?bu nosaka, at?emot no kapit?la da?u ieg?des samaks?t?s cenas, m?r?a uz??m?jsabiedr?bas materi?lo un nemateri?lo akt?vu tirgus v?rt?bu. Turkl?t ir preciz?ts, ka ar finanšu nemateri?l?s v?rt?bas j?dzienu, k? tas ir paredz?ts str?d?gaj? pas?kum?, t?d?j?di tiek ieviests kapit?la da?u ieg?des jom? ar noz?mi, kuru parasti izmanto akt?vu nodošan? vai uz??m?jsabiedr?bu apvienošan?s dar?jumos (apstr?d?t? l?muma 20. apsv?rums).

13 Visbeidzot j?nor?da, ka saska?? ar Sp?nijas nodok?u ties?b?m, ja uz??mums, kas ir nodok?u maks?t?js Sp?nij?, veic kapit?la da?u ieg?di, tam gr?matved?b? nav at?auts atseviš?i uzskait?t nodok?u maks?šanas vajadz?b?m nemateri?lo v?rt?bu, kura rodas no š?das akciju da?as ieg?des. Turpret? ar? atbilstoši Sp?nijas nodok?u ties?b?m nemateri?lo v?rt?bu var norakst?t uz??m?jsabiedr?bu apvienošan?s dar?jumos (apstr?d?t? l?muma 19. apsv?rums).

14 Apstr?d?taj? l?mum? str?d?g? sh?ma ir atz?ta par nesader?gu ar iekš?jo tirgu (apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkts). Š? l?muma 4. pant? tostarp ir paredz?ts pien?kums atg?t Sp?nijas Karalistes pieš?irtos atbalstus.

15 Komisija neaptur?ja proced?ru saist?b? ar ?rpus Savien?bas veikt?m ieg?d?m, jo Sp?nijas valsts iest?des bija ap??muš?s sniegt jaunu inform?ciju par š??rš?iem, veicot p?rrobežu apvienošanu, kas, t?s ieskat?, past?v ?rpus Savien?bas.

Tiesved?ba un lietas dal?bnieku pras?jumi

16 Ar pras?bas pieteikumu, kurš Visp?r?j?s tiesas kancelej? tika iesniegts 2010. gada 14. maij?, *Autogrill Espa?na, SA* uzs?ka šo tiesved?bu.

17 Pras?t?jas pras?jumi Visp?r?jai instances tiesai ir š?di:

- atcelt apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punktu, cikt?l taj? ir noteikts, ka str?d?gaj? sh?m? ir ietverti valsts atbalsta elementi;
- pak?rtoti atcelt apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punktu, cikt?l taj? atz?ts, ka str?d?gaj? sh?m? ir valsts atbalsta elementi, kad to piem?ro t?dai l?dzdal?bas ieg?dei, ar kuru tiek ieg?ta kontrole;
- pak?rtoti atcelt apstr?d?t? l?muma 4. pantu, cikt?l taj? ir paredz?ts atg?t atbalstu attiec?b? uz dar?jumiem, kuri ir veikti pirms apstr?d?t? l?muma public?šanas *Eiropas Savien?bas Ofici?laj? V?stnes?*;
- piespriest Komisijai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

18 Komisijas pras?jumi Visp?r?jai tiesai ir š?di:

- pras?bu noraid?t;
- piespriest pras?t?jai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasījumiem atcelt apstrīdēt lēmuma 1. panta 1. punktu

19 Saistībā ar prasījumiem atcelt apstrīdēt lēmuma 1. panta 1. punktu prasītāja apstrīd Komisijas apstrīdētaj lēmumā veikto valsts atbalsta kvalifikāciju attiecībā uz strīdīgo shēmu. Šis prasījuma atbalstam tībībā izvirza ietrus prasības pamatus, no kuriem pirmais ir par kļūdu tiesību piemērošanā, ko ir pieņēmusi Komisija, piemērojot selektīves nosacījumu, otrs pamats ir par pasākuma selektīves neesamību, jo ar to ieviestā diferenciācija izrietot no sistēmas, kurā šis pasākums iekļaujas, ekonomiskā rakstura, trešais pamats ir par to, ka ar šo pasākumu netiek radītas nekādas priekšrocības uzņēmumiem, kuriem ir piemērojama strīdīgā shēma, un ceturtais pamats attiecas uz selektīves kritēriju, kā arī priekšrocību pastvešanas kritēriju, kā arī pamatojuma trūkumu apstrīdētaj lēmumā.

20 Vispirms ir jāpārbauda pirmais pamats.

21 Prasītāja apgalvo, ka strīdīgajai shēmai nav selektīva rakstura EKL 87. panta 1. punkta izpratnē un patiesībā tas esot vispārīgs pasākums, kuru var piemērot jebkuram uzņēmumam, kas ir apliekams ar nodokļiem Spānijā. Līdz ar to Komisija esot kļūdaini piemērojusi EKL 87. panta 1. punkta normas, secinot, ka strīdīgajam pasākumam esot selektīvs raksturs.

22 Prasītāja piebilst, ka Komisijai bija jāpierāda, ka pastāv uzņēmumu kategorija, kurai bija paredzēts strīdīgais pasākums, ko tā nav izdarījusi.

23 Komisija apgalvo, ka apstrīdētaj lēmumā veikta selektīva rakstura analīze atbilst judikatūrai, jo tā izriet no atbilstošās atsaucēs sistēmas definīcijas un Komisija tīk ir konstatējusi izņēmuma pastvešanu, kas ir izveidots ar strīdīgo pasākumu.

24 Komisija turklāt pamatojas uz analoģiju starp priekšrocībām, kas ir piešķirtas kapitāla eksporta gadījumā, kā tas esot strīdīgā pasākuma gadījumā, un priekšrocībām prešu eksporta gadījumā, un šī gadījumā jau ir nolemts, ka šādas priekšrocības bija kvalificējamās kā selektīvas pasākums.

25 Pirms izskatīt šo pamata pamatotību atbilstoši lietās apstākļiem un pēc atgādinājuma, ka selektīve ir viens no kumulatīviem kritērijiem, lai kvalificētu pasākumu kā valsts atbalstu, ir jāprecizē, kādi ir apstākļi, kuri ir jāizpilda, lai ietāu Komisijai pamatoti izdarīt secinājumu par pasākuma selektīveti.

Kritēriji valsts atbalsta pastvešanas atzēšanai

26 Atbilstoši EKL 87. panta 1. punktam:

“Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu prešu ražošanai, ciktī tās atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.”

27 Saskaņā ar judikatūru valsts atbalsta kvalifikācija prasa, lai būtu izpildēti visi EKL 87. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi (skat. Tiesas 2003. gada 24. jūlijā spriedumu lietā C-280/00 *Altmark Trans un Regierungspräsidium Magdeburg, Recueil, I-7747*. lpp., 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 EKL 87. panta 1. punktā valsts atbalsta kvalifikācija ir pakāuta diviem turpmākiem

nosacījumiem: šāda pasākuma finansēšana no valsts puses vai ar valsts līdzekļu palīdzību, priekšrocību pastvešana kādam uzņēmumam, minētā pasākuma selektīvais raksturs, kā arī tā ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un no tās izrietošā konkurences izkropošana (Tiesas 2006. gada 15. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-393/04 un C-41/05 *Air Liquide Industries Belgium*, Krājums, I-5293. lpp., 28. punkts).

Nodokļu jomā piemērojamā selektīves analīzes metode

29 No pastvegšanas judikatūras izriet, ka EKL 87. panta 1. punktā ir paredzēts pienākums noteikt, vai valsts pasākums konkrētajā tiesiskajā režīmā var radīt priekšrocību “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” atšķirībā no pārējiem, kas, ņemot vērā šā režīma mērķi, atrastos faktiski un juridiski līdzīgā situācijā (skat. Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03 *Portugāle/Komisija*, Krājums, I-7115. lpp., 54. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 15. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-106/09 P un C-107/09 P *Komisija un Spānija/Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, Krājums, I-11113. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra; Vispārīgās tiesas 2013. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-308/00 *RENV, Salzgitter/Komisija*, Krājums vāļ nav publicēts, 116. punkts).

30 Atbilstošā tiesiskā regulējuma noteikšanai, kuru kvalificē kā “atskaites punktu” ir sevišķi liela nozīme nodokļu pasākumu gadījumā, jo pašu priekšrocības esamību var konstatēt, tikai to salīdzinot ar tās saukto “normālo” aplikšanu ar nodokļiem (iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā *Portugāle/Komisija*, 56. punkts).

31 Lai novērtētu, vai nodokļu pasākumam ir selektīvs raksturs, tādā atbilstoši atskaites punktam ir jānosaka, vai ar minēto pasākumu tiek piešķirtas priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem, kuri atrodas faktiski un juridiski līdzīgā situācijā (iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā *Portugāle/Komisija*, 56. punkts).

32 Tomēr tad, ja pat atbilstoši atskaites punktam šāda atšķirība atklājas tādā uzņēmumu starpā, kuri atrodas salīdzināmos faktiskos un juridiskos apstākļos, tad atbilstoši pastvegajai judikatūrai valsts atbalsta jēdziens neattiecas uz tādām valsts pasākumiem, ar kuriem rada diferenciāciju uzņēmumu starpā un kuri tādā *a priori* ir selektīvi, ja šāda diferenciācija izriet no sistēmas, kurā tie ietilpst, rakstura vai uzbūves (skat. iepriekš 29. punktā minēto spriedumu lietā *Portugāle/Komisija*, 52. punkts).

33 No iepriekš minētā izriet, ka, lai valsts nodokļu pasākumu kvalificētu kā “selektīvu”, pirmkārt, ir jāidentificē un jāizvērtē kopējā jeb “normālā” attiecīgajā dalībvalstī piemērojamā nodokļu sistēma. Tieši saistībā ar šo kopējo jeb “normālo” nodokļu režīmu Komisijai, otrkārt, ir jānovērtē un jānosaka ar attiecīgo nodokļu pasākumu piešķirtās priekšrocības iespējams selektīvais raksturs pieredot, ka šis pasākums ir atkarpe no šīs kopējās sistēmas, ciklā ar to tiek ieviestas atšķirības starp tirgus dalībniekiem, kuri, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts nodokļu sistēmai paredzēto mērķi, atrodas faktiski un juridiski līdzīgā situācijā (Vispārīgās tiesas 2012. gada 7. marta spriedums lietā T-210/02 *RENV British Aggregates/Komisija*, Krājums vāļ nav publicēts, 49. punkts). Attiecīgā gadījumā, treškārt, ir jāpārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts ir varējusi pierādīt, ka pasākums ir attaisnots ar sistēmas, kurā tie ietilpst, raksturu vai uzbūvi (iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā *Portugāle/Komisija*, 53. punkts).

Nepieciešamā identificēt uzņēmumu kategoriju, kuri saņem priekšrocības ar attiecīgo pasākumu

- 34 Kritērijs attiecībā uz pasākuma selektivitāti?auj noširt valsts atbalstu un vispārīgus nodokļu politikas pasākumus, kurus piemēro dalībvalstīs (šajā ziņā skat. iepriekš 28. punktā minēto spriedumu *Air Liquide Industries Belgium*, 32. punkts).
- 35 Šajā ziņā Tiesa ir lūmusi, ka pasākuma selektīvo raksturu var konstatēt pat tad, ja tā piemērošana neaprobežojas ar vienu precīzi ierobežotu uzņēmējdarbības jomu.
- 36 Tiesa ir atzinusi, ka valsts atbalsts pastāv tad, ja pasākums “galvenokārt attiecas uz” vienu, iespējams, vairāku, uzņēmējdarbības jomu (Tiesas 1990. gada 12. jūlija spriedums lietā C-169/84 *COFAZ/Komisija*, *Recueil*, I-3083. lpp., 22. un 23. punkts, un 2003. gada 20. novembra spriedums lietā C-126/01 *GEMO*, *Recueil*, I-13769. lpp., 37.–39. punkts).
- 37 Tiesa turklāt ir atzinusi, ka pasākums, kuru piemēro uzņēmumiem, kuri ražo preces, ir selektīvs (Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedums lietā C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Krājums, I-8365. lpp., 40. punkts).
- 38 Tiesa turklāt ir lūmusi, ka pasākums, ar kuru piešķir priekšrocības uzņēmumiem, kuri atrodas noteiktā reģionā, zaudē vispārīgā nodokļu vai ekonomiskās politikas pasākuma raksturu (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā C-156/98 *Vocija/Komisija*, *Recueil*, I-6857. lpp., 23. punkts).
- 39 Vispārīgā tiesa par selektīvu ir kvalificējusi pat tādus pasākumus, kas piemērojams ierobežotā laikposmā. Tādējādi tā ir lūmusi, ka selektīvs pasākums bija tāds, kurš, ņemot vērā šo laikposmu, kāds ir dots uzņēmumiem, lai izpildītu formalitātes, kuras izpildot var saņemt priekšrocības, faktiski bija pieejams tikai tiem uzņēmumiem, kuri jau bija sakuši izpildīt attiecīgās formalitātes, vai uzņēmumiem, kuri bija iecerējuši tās izpildīt, vai vismaz bija gatavi tās izpildīt šajā laikposmā (šajā ziņā skat. Vispārīgās tiesas 2009. gada 4. septembra spriedumu lietā T-211/05 *Itālija/Komisija*, Krājums, II-2777. lpp., 120. un 121. punkts).
- 40 Ja atbalsta saņēmēju kategorija ir sevišķi plaša vai dažāda, tad reizēm noteicošais, lai konstatētu, vai pasākumam ir selektīvs raksturs, ir nevis noteikt saņēmēju kategorijas robežas, bet gan tas, kuri uzņēmumi ir izslēgti (šajā ziņā skat. Vispārīgās tiesas 2000. gada 29. septembra spriedumu lietā T-55/99 *CETM/Komisija*, *Recueil*, II-3207. lpp., 39., 40. un 47. punkts).
- 41 No iepriekš 27.–40. punktā minētās judikatūras izriet, ka uzņēmumu kategorijas, kura ir vienīgā, kas saņem attiecīgā pasākuma priekšrocības, identificēšana ir nepieciešams nosacījums, lai atzātu, ka pastāv valsts atbalsts.
- 42 Šāda selektivitātes jēdziena interpretācija ir atbilstoša ar pašu EKL 87. panta 1. punkta tekstu, kurā ir paredzēts, ka priekšroka jādod “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”.
- 43 Turklāt, kā norādīts iepriekš 29.–33. punktā, atsaucoties uz analīzes metodi, kas ir aprakstīta minētajos punktos, Tiesa atgādina, ka EKL 87. panta 1. punktā ir noteikts pienākums noteikt, vai valsts pasākums konkrētajā tiesiskajā režīmā rada priekšrocību “konkrētiem uzņēmumiem un konkrētu preču ražošanai” atšķirībā no pārējiem, kas, ņemot vērā minēto režīma mērķi, faktiski un juridiski ziņā atbilstoši situācijai (skat. iepriekš 29. punktā minēto spriedumu lietā *Portugāle/Komisija*, 54. punkts).
- 44 Tiklīdz attiecīgais pasākums, kaut vai tas būtu kvalificējams kā atkāpe no kopējā vai “normāli” nodokļu regulējuma, ir pieejams visiem uzņēmumiem, nav jāveic darbība, ar kuru salīdzinājums ar kopējo vai “normālo” nodokļu tiesiskā regulējuma mērķi salīdzina uzņēmumu,

kuriem var piemērot attiecīgo pasākumu, juridisko un faktisko situāciju, ar to uzņēmumu situāciju, kuriem nevar to piemērot.

45 No iepriekš minētā izriet, ka, lai izpildītu selektīves nosacījumu, katrā ziņā ir jāidentificē uzņēmumu kategorija, kas ir vienīgā, kuriem dod priekšrocības ar attiecīgo pasākumu, un iepriekš 44. punktā minētajā gadījumā selektīve nevar izrietēt tikai no konstatācijas par to, ka ir ieviesta atkāpe no kopīgās vai "normāls" aplikšanas ar nodokļiem.

46 Turklāt tā ir Komisija, kurai ir jāpierāda, ka ar pasākumu tiek ieviesta diferenciācija starp uzņēmumiem, kuri, ievērojot izvirzīto mērķi, atrodas salīdzināmajā faktiskā un juridiskā situācijā (Tiesas 2011. gada 8. septembra spriedums lietā C-279/08 P Komisija/Nīderlande, Krājums, I-7671. lpp., 62. punkts).

47 Iepriekš 46. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija/Nīderlande (63. punkts) Tiesa tādējādi konstatēja, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pietiekami pierādījusi, ka tikai šāpa lielo rūpniecības uzņēmumu grupa, kuri nodarbojas ar tirdzniecību starp dalībvalstīm, saņem priekšrocības, kas nav pieejamas citiem uzņēmumiem. Tātad lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, Komisija pierādīja, ka attiecīgais pasākums ir selektīvi piemērots konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražotājiem.

48 Tāpat iepriekš 29. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste (96. punkts) Tiesa konstatēja, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā bija pietiekami pierādījusi, ka noteikti uzņēmumi, proti, "zonas" sabiedrības, saņēma selektīvas priekšrocības.

49 Tātad šajā lietā ir jānovērtē, vai dažādie pierādījumi, uz kuriem ir balstījusies Komisija apstrīdētajā lēmumā, lai secinātu strīdīgā pasākuma selektīvi, kuru tā turpina apgalvot tiesveidībā, ļauj pierādīt šo pasākuma selektīvo raksturu.

50 Pirmkārt, lai apstrīdētajā lēmumā secinātu strīdīgā pasākuma selektīvo raksturu, Komisija, galvenokārt, ir pamatojusies uz to, ka pastāvīga atkāpe no atsaucēs sistēmas. Tā norādīja, ka tās izvēlētā atsaucēs sistēma, lai novērtētu strīdīgā pasākuma selektīvo raksturu, bija "Spānijas uzņēmumu ienākuma nodokļa vispārējā kārta un, konkrēti, noteikumi saistībā ar finanšu nemateriālo vērtības aplikšanu ar nodokļiem, kas ietilpst minētajā nodokļu kārta" (apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumi). "Provizorisks un pakārtoti" tā uzskatīja, ka strīdīgais pasākums ir izņēmums no Spānijas grāmatvedības sistēmas (apstrīdētā lēmuma 97. apsvērumi). Tā turklāt norādīja, ka strīdīgā lēmuma sekas bija tādas, ka Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla vērtības reālvērtības uzņēmumos, piemēro atšķirīgu nodokļu tiesisko regulējumu nekā Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla vērtības Spānijā reālvērtības uzņēmumos, kaut arī šīs abas uzņēmumu kategorijas atrodas salīdzināmos apstākļos (apstrīdētā lēmuma 98. un 111. apsvērumi). Pamatojoties uz šādu atšķirīgu attieksmi Komisija izdarīja secinājumu, ka strīdīgais pasākums "[bija] izņēmums no atsaucēs sistēmas" (apstrīdētā lēmuma 100. apsvērumi).

51 Komisija apstrīdētajā lēmumā tāpat ir piemērojusi iepriekš 29.–33. punktā aprakstīto analīzes metodi.

52 K? to pamatoti apgalvo pras?t?ja, 29.–33. punkt? aprakst?t?s anal?zes metodes piem?rošana šaj? liet? nevar rad?t konstat?ciju par str?d?g? pas?kuma selektivit?ti. Pat ja pie?emtu, ka b?tu pier?d?ts, ka past?v atk?pe vai iz??mums no Komisijas identific?t?s atsauc?s sist?mas, tas vien Komisijai ne?auj secin?t, ka ar str?d?go pas?kumu dod priekšroku “konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai” EKL 87. panta izpratn?, ja *a priori* uz šo pas?kumu var pretend?t jebkurš uz??mums.

53 Vispirms ir j?nor?da, ka str?d?gais pas?kums ir piem?rojams jebkurai kapit?lda?u ieg?dei vismaz 5 % apm?r? ?rvalst?s re?istr?tos uz??mumos, kuras neatsavina vismaz vienu gadu. T?tad tas neattiecas uz ?pašu uz??mumu vai pre?u ražot?ju kategoriju, bet gan uz konkr?tu ekonomikas dar?jumu kategoriju.

54 Taisn?ba, ka dažos gad?jumos ar? no š?ietami visp?r?ja veida pas?kuma piem?rošanas jomas var tikt izsl?gti uz??mumi (šaj? zi?? skat. Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedumu apvienotaj?s liet?s 6/69 un 11/69 Komisija/Francija, *Recueil*, 523. lpp., 20. un 21. punkts, un iepriekš 29. punkt? min?to spriedumu liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, 101. un 107. punkts).

55 Šaj? liet?, lai sa?emtu str?d?g? pas?kuma priekšroc?bas uz??mumam ir j?ieg?d?jas akcijas ?rvalst?s re?istr?t? sabiedr?b? (apstr?d?t? l?muma 17. un 23. apsv?rums).

56 J?nor?da, ka š?ds t?ri finansi?ls dar?jums *a priori* neliek ieguv?jam uz??mumam veikt izmai?as savas darb?bas jom?, turkl?t princip? tas noz?m?, ka sabiedr?bas atbild?ba ir ierobežota tikai atbilstoši t?s veikt? ieguld?juma apm?ram.

57 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka pas?kums, kuru piem?ro neatkar?gi no uz??mumu darb?bas veida, *a priori* nav selekt?vs (šaj? zi?? skat. iepriekš 37. punkt? min?to spriedumu liet? *Adria?Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Pegbauer Zementwerke*, 36. punkts).

58 Turkl?t str?d?gaj? pas?kum? nav noteikta nek?da minim?l? summa, kura atbilst minim?lajam 5 % dal?bas sliksnim, kas min?ts iepriekš 53. punkt?, un t?tad ar to priekšroc?bu sa?emšana nav ierobežota tikai attiec?b? uz uz??mumiem ar pietiekamiem finanšu resursiem š?dam nol?kam, pret?ji pas?kumam, par kuru tika tais?ts Visp?r?js tiesas 2009. gada 9. septembra spriedums apvienotaj?s liet?s no T?227/01 l?dz T?229/01, T?265/01, T?266/01 un T?270/01 *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija* (Kr?jums, II?3029. lpp., 161. un 162. punkts).

59 Visbeidzot str?d?gaj? pas?kum? ir paredz?ts, ka nodok?u priekšroc?bas pieš?ir tikai atbilstoši nosac?jumam, kas ir saist?ts ar konkr?tu ekonomisko l?dzek?u ieg?di, proti, kapit?lda?u [ieg?di] ?rvalst?s re?istr?t?s sabiedr?b?s.

60 Iepriekš 38. punkt? min?taj? spriedum? liet? V?cija/Komisija (22. punkts) Tiesa l?ma, ka nodok?u atvieglojums, ko pieš?ir nodok?u maks?tajiem, kuri atsavina noteiktus ekonomiskos l?dzek?us un kuri var?ja atskait?t pe??u, kas rad?s no kapit?lda?u ieg?des kapit?lsabiedr?b?s, kuru juridisk?s adreses atrad?s noteiktos re?ionos, šiem nodok?u maks?tajiem pieš?ir priekšroc?bas, kuras k? visp?r?js pas?kums, kas piem?rojams bez noš?iršanas visiem saimniecisk?s darb?bas subjektiem, nebija kvalific?jams par valsts atbalstu atbilstošo L?guma normu izpratn?.

61 Ar str?d?go pas?kumu t?tad *a priori* no t? priekšroc?bu sa?emšanas nav izsl?gta neviena uz??mumu kategorija.

62 L?dz ar to, pat ja pie?emtu, ka str?d?gais pas?kums ir atk?pe no Komisijas izv?l?t?s

atsauces sist?mas, š?ds apst?klis katr? zi?? nav iemesls, kura d?? var secin?t, ka ar min?to pas?kumu dod priekšroku “konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai” EKL 87. panta izpratn?.

63 Otrk?rt, Komisija ir nor?d?jusi, ka “apstr?d?tais pas?kums [bija] selekt?vs, jo tas [bija] labv?l?gs tikai noteikt?m uz??mumu grup?m, kas ?steno[ja] atseviš?us ieguld?jumus ?rvalst?s” (apstr?d?t? l?muma 89. apsv?rums). T? apgalvo, ka pas?kums, ar kuru tika sniegta priekšroc?bas vien?gi uz??mumiem, kuri atbilda nosac?jumiem, kas j?izpilda, lai to pieš?irtu, bija selekt?vs “*de jure*”, neesot vajadz?bai p?rliecin?ties, ka t? sekas ir t?das, ka ar to var sniegt priekšroc?bas tikai konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai.

64 Tom?r ar? šis otrs apstr?d?taj? l?mum? sniegtais pamatojums ne?auj pier?d?t str?d?g? pas?kuma selekt?vo raksturu.

65 Saska?? ar past?v?go judikat?ru EKL 87. panta 1. punkt? valsts iejaukšan?s ir noš?irtas atbilstoši to sek?m (Tiesas 1974. gada 2. j?lija spriedums liet? 173/73 Komisija/l?lija, *Recueil*, 709. lpp., 27. punkts, un 2004. gada 29. apr??a spriedums liet? C?159/01 N?derlande/Komisija, *Recueil*, l?4461. lpp., 51. punkts). T?tad t?s ir attiec?g? pas?kuma sekas, uz kur?m balstoties ir j?nov?rt?, vai šis pas?kums ir kvalific?jams k? valsts atbalsts tostarp t?d??, ka tam ir selekt?vs raksturs (šaj? zi?? skat. iepriekš 29. punkt? min?to spriedumu liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, 87. un 88. punkts).

66 Turkl?t 2012. gada 29. marta spriedum? liet? C?417/10 *3M Italia* (Kr?jum? v?l nav public?ts, 42. punkts) Tiesa l?ma, ka fakts, ka attiec?g? pas?kuma piem?rošanas krit?rijiem atbilst tikai nodok?u maks?t?ji, kuri var sa?emt ar šo pas?kumu noteikt?s priekšroc?bas, pats par sevi tam nevar?ja pieš?irt selekt?vu raksturu.

67 Visbeidzot, iepriekš 29. punkt? min?taj? spriedum? liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste (103., 104. un 107. punkts) Tiesa l?ma, ka jebkura diferencij?cija nodok?u jom? nenoz?m?, ka past?v valsts atbalsts un ka, lai diferencij?ciju nodok?u jom? var?tu kvalific?t par atbalstu, ir j?sp?j identific?t noteiktu uz??mumu kategoriju, kuru var noš?irt tam piem?tošu specifisku rakstur?paš?bu d??.

68 Turpret? Komisijas pied?v?t? metode var?tu pret?ji iepriekš 67. punkt? min?tajai judikat?rai rad?t selektivit?tes konstat?šanu jebkura nodok?u pas?kuma gad?jum?, kura sa?emšanai ir j?izpilda zin?mi nosac?jumi, kaut ar? sa??m?jiem uz??mumiem neb?tu nek?das vi?iem piem?tošas kop?gas raksturiez?mes, kas ?autu tos noš?irt no citiem uz??mumiem, ?rpus fakta, ka tie var?tu izpild?t nosac?jumus, kuru izpildei ir pak?auta pas?kuma pieš?iršana.

69 Trešk?rt, Komisija apstr?d?t? l?muma 129. apsv?rum? ir noteikusi, ka t? “[uzskat?ja], ka šaj? liet? str?d?g? pas?kuma m?r?is [bija] veicin?t kapit?la eksportu no Sp?nijas, lai nostiprin?tu Sp?nijas uz??mumu poz?cijas ?rzem?s, t?d?j?di uzlabojot atbalsta sh?mas sa??m?ju konkur?tsp?ju”.

70 Šaj? zi?? j?atg?dina, ka valsts pas?kums, ar kuru neš?irojot tiek sniegta priekšroc?bas visiem valsts teritorij? esošajiem uz??mumiem, nav kvalific?jams par valstu atbalstu, ?emot v?r? selektivit?tes krit?riju (iepriekš 37. punkt? min?tais spriedums liet? *Adria?Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, 35. punkts).

71 T?d?j?di, kaut ar? EKL 87. panta 1. punkt? paredz?t? nosac?juma par tirdzniec?bas iespaidošanu starp dal?bvalst?m nov?rt?jums noz?m?, ka j?p?rbauda, vai uz??mumi vai pre?u ražošana dal?bvalst? sa?em priekšroc?bas, sal?dzinot uz??mumiem vai pre?u ražošanu cit?s dal?bvalst?s, selektivit?ti, kas paredz?ta šaj? paš? š? panta punkt?, var nov?rt?t vien?gi vienas

dalībvalsts robežs un tū var izrietēt tikai no analīzes par atšķirīgu attieksmi šīs valsts uzņēmumu vai preču ražošanas starp (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 11. novembra spriedumu lietā C-73/03 Spānija/Komisija, Krājums nav publicēts, 28. punkts).

72 Tūlīk apstāklim, ka ar vienu pasākumu tiek sniegtas priekšrocības uzņēmumiem, kuri ir nodokļu maksātāji vienā dalībvalstī, salīdzinot ar uzņēmumiem, kuri ir nodokļu maksātāji citās dalībvalstīs, tostarp tādās, ka ar to atvieglo vienā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu kapitāla iegāšanu ārvalstīs reģistrētos uzņēmumos, nav ietekmes uz selektivitātes kritērija analīzi.

73 Kaut arī iepriekš 54. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija/Francija (20. punkts) Tiesa lēma, ka priekšrocības, kas piešķirtas "par labu tikai valsts precēm, kuras eksportētas, lai palielinātu to konkurētspēju ar citu dalībvalstu izcelsmes precēm", bija valsts atbalsts, tomēr šī atsaucē uz citu dalībvalstu izcelsmes precēm attiecās uz nosacījumu par konkurences un tirdzniecības iespaidošanu.

74 Šo iepriekš 54. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija/Francija ietverto interpretāciju apstiprina Tiesas 1988. gada 7. jūnija spriedums lietā 57/86 Grieķija/Komisija (*Recueil*, 2855. lpp., 8. punkts), kurā, veicot pārbaudi par selektivitātes kritēriju, neparādās atšķirība starp valsts un citu dalībvalstu precēm. Tāpat Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumā lietā C-501/00 Spānija/Komisija (Krājums, l. 6717. lpp., 120. punkts) atšķirība starp valsts un citu dalībvalstu precēm netiek ņemta vērā saistībā ar pārbaudi par pasākuma selektivitāti.

75 No šīs judikatūras izriet, ka konstatācija par pasākuma selektivitāti tiek pamatota ar atšķirīgu attieksmi starp uzņēmumu kategorijām, uz kurām attiecas vienas dalībvalsts tiesiskais regulējums, nevis ar atšķirīgu attieksmi starp vienas dalībvalsts uzņēmumiem un citu dalībvalstu uzņēmumiem.

76 No iepriekš minētā izriet, ka saikne, kura izriet no apstrīdētā lēmuma 129. apsvēruma, kas minēts iepriekš 69. punktā, starp kapitāla eksportu un preču eksportu, pieņemot ka tā būtu pierādīta, ņemtu vienīgi secināt par konkurences un tirdzniecības iespaidošanu, nevis strīdīgā pasākuma selektivitāti, kura ir jānovērtē atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam.

77 Ceturkīrt, no judikatūras precedentiem, uz kuriem atsaucas Komisija, nevar secināt, ka Savienības tiesu iestādes jau ir atzinušas, ka nodokļu pasākumu var kvalificēt par selektīvu, kaut arī nav pierādīts, ka ar attiecīgo pasākumu tiek sniegtas priekšrocības konkrētai uzņēmumu vai preču ražošanas kategorijai, izslēdzot citus uzņēmumus vai preču ražošanu.

78 Tādējādi Tiesa lēma, ka eksportam noteiktā preferenciālā atkārtotās diskontēšanas likme, kuru valsts ir piešķirusi tikai no tās eksportētām precēm, lai tām palīdzētu konkurēt citās dalībvalstīs ar precēm, kuru izcelsme ir no šīm valstīm, bija kvalificējama kā valsts atbalsts (iepriekš 54. punktā minētais spriedums lietā Komisija/Francija, 20. punkts) un ka eksporta kredītu procentu atmaksa (iepriekš 74. punktā minētais spriedums lietā Grieķija/Komisija, 8. punkts), kā arī nodokļu atlaide, kura ir piešķirta vienīgi uzņēmumiem, kuri veic eksportu un noteiktus ieguldījumus, kas paredzēti ar attiecīgajiem pasākumiem (iepriekš 74. punktā minētais 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā Spānija/Komisija, 120. punkts), izpildīja selektivitātes nosacījumu.

79 Trijos iepriekš 78. punktā minētajos spriedumos uzņēmumu saņēmumu kategorija, uz kuru balstoties varēja secināt attiecīgā pasākuma selektivitāti, sastāvja no uzņēmumu eksportētāju kategorijas.

80 J?uzskata, ka uz??mumu eksport?t?ju kategorija, pat ja t? t?pat k?, piem?ram, uz??mumu, kuri ražo preces, kategorija (skat. iepriekš 37. punktu), ir ?oti plaša, t? apvieno uz??mumus, kurus var atš?irt tiem piem?tošo kop?go rakstur?paš?bu d?? saist?b? ar to eksporta darb?b?m.

81 Iepriekš 78. punkt? min?t? judikat?ra saist?b? ar uz??mumiem, kuri nodarbojas ar eksportu, t?tad ne?auj secin?t, ka Savien?bas tiesu iest?des b?tu atzinušas, ka nodok?u pas?kumu var kvalific?t par selekt?vu, neidentific?jot ?pašu uz??mumu vai pre?u ražošanas grupu, kuru var noš?irt tai piem?tošu ?pašu rakstur?paš?bu d??.

82 Šo anal?zi neatsp?ko Komisijas arguments par to, ka iepriekš 74. punkt? min?taj? 2004. gada 15. j?lija spriedum? liet? Sp?nija/Komisija attiec?gais nodok?u pas?kums tostarp attiec?s uz ?rvalst?s re?istr?tiem uz??mumiem piederošu kapit?lda?u atpirkšanu. Lai sa?emtu attiec?g?s priekšroc?bas, uz??mumiem bija j?ieg?st kapit?lda?as sabiedr?b?s, kuru darb?ba ir tieši saist?ta ar pre?u vai pakalpojumu eksportu. Turkl?t Tiesas šaj? liet? par selekt?vu kvalific?t? pas?kuma piem?rošanas joma nebija ierobežota ar š?da veida kapit?lda?u ieg?šanu, taj? tostarp ietilpa ar? citas eksporta darb?bas: fili??u vai past?v?gu uz??mumu izveidošana ?rvalst?s, t?du fili??u izveidošana, kuru darb?ba ir cieši saist?ta ar pre?u vai pakalpojumu eksportu, k? ar? rekl?mas izdevumiem jaunu pre?u laišanai tirg?, lai veiktu izp?ti un atkl?tu citu valstu tirgus, piedal?tos gadatirgos, izst?d?s un citos l?dz?gos pas?kumos. L?dz ar to ar attiec?go pas?kumu sniegt?s priekšroc?bas liet?, kur? tika tais?ts min?tais spriedums, bija *a priori*, pret?ji situ?cijai šaj? liet?, paredz?tas tikai noteiktiem uz??mumiem, kuri veic eksporta darb?bas.

83 No visiem iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka Komisija ar mot?viem, uz kuriem t? ir pamatojusies, nav pier?d?jusi, ka str?d?gais pas?kums bija selekt?vs.

84 Uzskatot, ka str?d?gais pas?kums bija selekt?vs, Komisija t?tad ir k??daini piem?rojusi EKL 87. panta 1. punktu.

85 T?tad izskat?tais pras?bas pamats ir pamatots. L?dz ar to, neesot vajadz?bai izskat?t p?r?jos pras?t?jas celtos pamatus t?s galven?s pras?bas atbalstam, ir j?atce? apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkts.

Par pras?jumiem par apstr?d?t? l?muma 4. panta atcelšanu

86 Pras?t?jas pras?jumi, kuri konkr?ti attiecas uz apstr?d?t? l?muma 4. pantu, ir pamatoti ar kritiku par p?rejas posmu, kas noteikts apstr?d?taj? l?mum?, lai atg?tu attiec?go atbalstu. Pras?t?ja it ?paši apstr?d datumu, kas izmantots par atskaites punktu, lai noteiktu, kurus atbalstus var atg?t. Ar saviem "pak?rtotajiem" pras?jumiem, kas v?rsti pret šo pantu, pras?t?ja t?tad v?las ierobežot tai pieš?irt? atbalsta atg?šanas iesp?jas gad?jumam, ja neb?tu dz?sta jebkura iesp?ja atg?t šo atbalstu atbilstoši t?s galvenajiem pras?jumiem. T?d?j?di pras?t?jas galvenie argumenti katr? zi?? ir j?saprot t?d?j?di, ka ar tiem v?las pan?kt jebkuras atbalsta atg?šanas iesp?jas dz?šanu un t?tad katr? zi?? apstr?d?t? l?muma 4 panta atcelšanu.

87 Turkl?t t? b?tu p?r?k form?la pieeja uzskat?t, ka pras?t?ja ar saviem galvenajiem pras?jumiem nev?las pan?kt apstr?d?t? l?muma 4. panta atcelšanu, kas ir juridiskais pamats atbalsta atg?šanai, kaut ar? pras?t?jas pras?ba apstr?d?t šo l?mumu ir pie?emama tikai, cikt?l tai var piem?rot atg?šanas pas?kumu (šaj? zi?? skat. Tiesas 2011. gada 9. j?nija spriedumu apvienotaj?s liet?s C?71/09 P, C?73/09 P un C?76/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere" u.c./Komisija, Kr?jums, I?4727. lpp., 56. punkts*).

88 T?tad ir j?uzskata, ka, lai ar? pras?t?ja tikai "pak?rtoti" ir izvirez?jusi pras?jumus par apstr?d?t? l?muma 4. panta atcelšanu, kurš attiecas uz atbalsta atg?šanu, t? katr? zi?? v?las

pan?kt, lai tiktu atcelta, tostarp galvenok?rt, norma, kura ir atbalsta, ko t? ir sa??musi, atg?šanas juridiskais pamats.

89 Tom?r iepriekš izskat?t? pamata par str?d?g? pas?kuma selektivit?tes neesam?bu pamatot?bas sekas ir ne tikai apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkta atcelšana, ar kuru konstat? atbalsta past?v?šanu, bet ar? š? l?muma 4. panta atcelšana, kur? ir paredz?ta š? atbalsta atg?šana.

Par ties?šan?s izdevumiem

90 Atbilstoši Visp?r?j?s tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dal?bniekam, kuram spriedums ir nelabv?l?gs, piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ja to ir pras?jis lietas dal?bnieks, kuram spriedums ir labv?l?gs. T? k? Komisijai spriedums ir nelabv?l?gs, tai j?piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus saska?? ar pras?t?jas pras?jumiem.

Ar š?du pamatojumu

VISP?R?J? TIESA (otr? pal?ta paplašin?t? sast?v?)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra L?muma 2011/5/EK par finanšu nemateri?l?s v?rt?bas amortiz?ciju nodok?u vajadz?b?m saist?b? ar l?dzdal?bas ieg?di ?rvalst?s C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko ?stenojusi Sp?nija, 1. panta 1. punktu un 4. pantu;**
- 2) **Eiropas Komisija atl?dzina ties?šan?s izdevumus.**

Martins Ribeiro

Forwood

Bieli?nas

Gervasoni

Madise

Pasludin?ts atkl?t? tiesas s?d? Luksemburg? 2014. gada 7. novembr?.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – sp??u.